

LJUBLJANSKI ŠKOFIJSKI LIST

Letnik LXXV.

Ljubljana, 8. februarja 1938.

Štev. 2.

Izhaja mesečno. — Leto 1938. — Naročnina: 50 Din letno.

4.

Zahvala za Petrov novčič.

SEGRETERIA DI STATO
DI SUA SANTITÀ

Dal Vaticano, die 28 januarii 1938.

No 167010.

Exc.me ac Rev.me Domine,

Petrianam Stipem (Din 11.593) in ista dioecesi tali studio collectam ut in duplum ferme iverit praeteriti anni aes collatum, recens Apostolicae in Jugoslavia Nuntiaturae misisti, ut Augusto Pontifici addiceretur.

In huiusmodi pietatis officio Beatissimus Pater novum ac singulare documentum ac specimen perspexit flagrantissimi desiderii quo, te quidem praeunte, clerus fidelesque tui Apostolicae Sedis necessitatibus, aevi asperitate et discrimine magnopere auctis, succurrere contendunt.

Tibi igitur, necnon oblatoribus, plurimas gratias persolvens, Sanctitas Sua filiorum dilectionem pari caritate rependit, et omnibus a Deo uberrima munera adprecatur, atque Apostolicam Benedictionem peramanter in Domino impertit.

Haec dum tibi libenter refero, sensus existimationis maximae erga te meae confirmo, ac me profiteri gaudeo.

Excellentiae Tuae
addictissimum

Exc.mo ac Rev.mo Domino
D.no Gregorio Rožman
Episcopo Labacensi

E. Card. Pacelli.

L a b a c u m

5.

Facultas circa obligationem applicandi pro populo.

Prot. N. 5253/37.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

Beatissime Pater,

Episcopus Labacensis humiliter petit a S. V. facultatem ad quinquennium saltem duraturam, vi cuius parochi et alii sacerdotes curam

animarum habentes diebus dominicis et festis de praecepto, excepta prima dominica cuiusvis mensis, licite stipendium pro missa litanda accipere valeant ea tamen lege ut stipendium pro aedificando novo Seminario maiori erogetur.

Sacra Congregatio Concilii, attentis expositis ab Episcopo Labacensi, benigne eidem tribuit facultates iuxta preces per quinquennium.

Datum Romae die 29 decembris 1937.

I. Card. Serafini,
praefectus.

J. Bruno,
secretarius.

6.

Gospodom duhovnikom za leto 1938.

Preteklo leto je pokazalo, da vlada med katoličani pri nas še vedno precej nejasnosti v mnogih sodobnih perečih vprašanjih. Za novo leto hočem dati vsaj svojim najožjim sodelavcem, gospodom duhovnikom, nekaj jasnih načel in pogledov, da bodo znali razne pojave pri nas pravilno presojati, po pravi poti hoditi in druge voditi.

1. Še vedno obstoja needinost med krščanskim delavstvom. Imamo dve strokovni organizaciji, za mlade delavce pa KDM (krščansko delavsko mladino) in Zvezo mladih katoliških delavcev, ki je lastna organizacija K. A. Iskrena žela nas vseh je, da bi sveže katoliško in apostolsko gibanje žosisma, ki je postal svetoven pojav, poseglo tudi med naše delavstvo. Preteklo jesen je obiskal Slovenijo pomočnik ustanovitelja J. O. C. kanonika Cardijna duhovnik R. Kothen. Imel je razgovore z zastopniki obeh strokovnih organizacij in z nekaterimi duhovniki iz industrijskih župnij. Iz utisov, ki jih je dobil pri nas, je formuliral sledečo sodbo: »V sedanjih okoliščinah si ne upa priznati nobeni skupini, ki sta sedaj v Sloveniji, da katera nudi bistvene pogoje žosizma.« Za žosizem sta dva pogoja bistvena. Prvič mora biti dano zanesljivo načelno in učiteljsko vodstvo Cerkve, da je gibanje čisto in dosledno katoliško v skladu z navdili Cerkve. Drugič pa je pri žosizmu bistveno, da ga vodijo mladi delavci. Biti mora gibanje, ki je neodvisno od vsakega zunanjega vpliva, razen vpliva hierarhije. Po teh dveh bistvenih pogojih že morete presojati, ali je pri nas žosizem. Strokovne organizacije sploh ne morejo tvoriti Katoliške akcije, v katero spada žosizem. Tajništvo J. O. C. v Bruslju v bodoče ne bo vzdrževalo nobenih zvez ne z eno ne z drugo krščansko strokovno organizacijo v Sloveniji.

Gibanje, kakor je žosistično, ki kaže povsod po svetu, kjer je uvedeno, velike uspehe, se more razviti pri nas le iz Zveze mladih katoliških delavcev t. j. iz lastne organizacije Katoliške akcije, ki je in mora ostati neodvisna od vseh strani, razen od cerkvene hierarhije. V vseh župnijah z delavstvom se morajo ustanoviti dobra jedra mladih delavcev, ki so popolnoma sposobni zgraditi iz teh jeder polagoma pristno in resnično veličastno žosistovsko gibanje. Pri teh jedrih se mora poudarjati župnijska delavnost in skrbeti se mora, da se vzdržuje tesna zveza med duhovniki in župnijskimi odseki ZMKD. Najti se bo moral predvsem duhovnik, ki uživa zaupanje delavcev in ki je načelno trden v

vsaki preizkušnji in ki ima tudi zadosti potrebnega časa, da bo iz centrale K. A. vodil vsa ta župnijska jedra. Ta duhovnik bo stopil v službeno zvezo z glavnim tajništvom J. O. C. v Bruslju, da se tako naveže stik s svetovnim žosizmom in postane tudi slovenski katoliški delavec člen v veliki armadi delavskih apostolov. — Torej z vso vnemo na delo za ustvaritev jedrnih skupin ZMKD! Predvsem treba veliko ljubezni in razumevanja za mladega delavca! (Cfr. okrožnica »Divini Redemptoris« N. 62, 64 in 65. Škof. list 1937, str. 55 sl.)

2. O »ponujeni roki« francoskih komunistov katoličanom se je tudi pri nas govorilo in pisalo. Posebno se je časopisje vseh smeri razpisalo potem, ko so francoski škofje v decembru preteklega leta objavili svojim vernikom besede papeževe, ki jih je vprav njim povedal o tej »ponujeni roki«. Razumljivo, da so bili komentarji toliko različni, da so si naravnost nasprotovali.

Res je, da v raznih deželah iščejo komunisti sodelovanja s katoličani in se morda tudi pri nas skrivajo pod raznimi »slovenskimi« in »demokratičnimi« gibanji in klubi. Za nas ni nobenega dvoma, kako se naj zadržimo nasproti ponujeni roki v katerikoli obliki. Jasno nam je dal direktivo sv. Oče v svoji okrožnici »Divini Redemptoris«:

»Komunizem se je predstavil izpočetka tak, kakršen v resnici je, namreč skrajno zločest. Ko pa je spoznal, da se mu ljudje odtujujejo, je spremenil taktiko in si prizadeva množice pridobiti z raznovrstnimi prevarami ter skriva svoje zle namene za ideje, ki so same na sebi prave in lepe... Prav tako snujejo organizacije in periodične liste pod raznimi imeni, ki nič ne spominjajo na komunizem, imajo pa samo ta namen, širiti z njim komunistične zmete med ljudi, med katere bi jih na drugi način ne mogli širiti. Da, skušajo se vtihotapiti celo v katoliške in verske organizacije. Tu pa tam, ne da bi kaj popustili od svojih zmot, katoličane vabijo na sodelovanje, včasih na humanitarnem, včasih na karitativnem polju in predlagajo včasih stvari, ki so v popolnem skladju s krščanskim mišljenjem in nauki Cerkve.

Drugod celo hinavsko zatrjujejo, da bo komunizem v krajih, ki so bolj globoko verni in na višji stopnji kulture, nastopal na milejše načine, da bo pustil vsem svobode verovati v Boga ali kakorkoli misliti o verskih rečeh.

Nujte torej, častiti bratje, prizadevajte se kar najbolj, da se bodo verniki varovali teh zank.

Komunizem je nekaj bistveno slabega, zato prav v nobeni reči ne bo z njim sodeloval, komur je mar krščanske kulture. Če bi se dali nekateri v zmeto zavesti in bi v svojem kraju komunizmu pomagali, da bi se utrdil, jih bo za to zmeto prve zadela kazen« (Škof. list 1937, str. 53 sl.).

To je jasno dovolj! Če papež v nagovoru francoskim škofom ljubezni ne odreka nikomur, ki trpi, pa najsi je kakršnihkoli nazorov, je to popolnoma v skladu s sklepno mislijo njegove protikomunistične okrožnice, ko se obrača na one, ki so zašli (ibid. str. 58 sl.).

Ljubezen smo tudi mi dolžni vsem in jo tudi vsem ponujamo. Najprej pa jo moramo imeti med seboj. V tem oziru ponavljam besede kardinala Gerlierja, nadškofa lionskega, ki jih je 21. novembra 1937 naslovil na škofijsko zvezo Katoliške akcije: »Izpolnjujte zapoved ljubezni... Ogibljite se cepitev, zavistnosti, sovražnosti, na čemer umiramo. Vsak si naj šteje v srečo, da dá kar ima, za zmago stvari in ne za to, da ima korist od svojega dela.« — Ljubezen pa ponujamo tudi onim, ki so zašli, tudi komunistom. A ne za sodelovanje, ampak ponujamo jim roko, »da se skoraj

vrnejo v Očetovo hišo, da ne poginejo od ubošva in lakote. Ne bila bi ljubezen, ako bi mi popustili od resnice, da se njim, ki so v zmoti, približamo, saj bi s tem sebe in nje pehali v pogubo. Ljubezen je v tem, da niti pičice ne popustimo od svojih, na božji resnici temelječih načel, pač pa s čustvi bratstva in v ljubeznivi skrbi za njihove duše razgrnemo pred njimi z besedo, še bolj pa z življenjem vso lepoto krščanske resnice in pokažemo, da se socialni odnosi dajo najugodnejše in najzadovoljiveje urediti v duhu krščanske pravičnosti in ljubezni.

3. Še besedo o presojanju umetnosti, zlasti umetnosti besede. Tudi pri nas vpoštevata kritika skoraj izključno le estetsko stran umetnine, globlje ne posega. In vendar je estetska stran le ena, so še druge, povsem enakovredne strani, ki se pri popolnem in pravilnem presojanju umetnine ne smejo prezreti. Umetnino moramo presoјati tudi po tem, kakšno spoštovanje kaže do vrednot, ki so nam in našemu občestvu svete. Umetnine, ki priznanim vrednotam občestva nasprotujejo, jih zanikajo, sramotijo, za to občestvo niso umetnine, pa najsi nosijo najsijajnejšo estetsko obliko. (Prim. Dr. Cornelius Schröder O. F. M.: Katholische Buch- und Literaturpflege v Mayerjevem zborniku, Lebendige Seelsorge, Herder 1937.)

Knjiga, ki našo mater, katoliško Cerkev, žali, sramoti, za nas katoličane nima značaja umetnine in je nikdar imeti ne more, pa četudi jo kritika z zgolj estetskega vidika visoko ceni. Če nas zaradi tega razglašajo za reakcionarne in ozkosrčne, nič zato. To nas ne sme premotiti, da bi proti svoji vesti in proti resnici trobili v rog, ki ni katoliški. Opozarjam pri tem še posebej na »Instructio Supremae S. Congregationis S. Officii de sensuali et sensuali-mystico litterarum genere« iz l. 1927 (AAS. XIX, 186—189), ki svari pred »katoliško« literaturo, ki čutnosti, strastem in nekemu lascivnemu mysticismu služi. Prevodi raznih zbirk, ki pri nas izhajajo, niso vsi v tem pogledu brezgrajni. Vsak, ki pošteno misli, pa četudi ne sprejema katoliškega stališča v presojanju umetnin, se mora strinjati z načelom, da umetnost, ki sramoti in ruši pravne in verske vrednote naroda, nobenemu narodu potrebna ni, da torej ni nobene kulturne škode, če take umetnosti nima oziroma jo odklanja.

4. H koncu še to: Letos obhajamo stoletnico rojstva kardinala Jakoba Missia, knezoškofa ljubljanskega, rojenega 30. junija 1838. Spodobi se, da naša škofija to stoletnico primerno proslavi, saj je z delovanjem kardinala Missia zvezana renesansa katoliškega življenja v ljubljanski škofiji. Dvojno naročam za to stoletnico: V vsaki župni cerkvi naj se na dan, ki bo še določen, opravi sv. maša za dušo bivšega knezoškofa Jakoba. V spomin na versko obnovitveno delovanje Missijevo pa naj se organizirajo dekanjski ali pokrajinski shodi Marijinih družb deklet in žena za se ter mož in fantov za se. Ti shodi naj bodo evharistično usmerjeni in naj imajo dvojen namen, namreč da goreče molijo za razvoj Katoliške akcije med nami (Molitvena pomoč) in dajejo Bogu zadoščenje za bogokletstva in brezbožnosti. Z molitvijo in zadoščevanjem pa hočemo sprositi od Boga, da ohrani mir med razdvojenimi narodi. S temi shodi naj se Marijine družbe na novo počlove, saj niso še izgubile pomena in važnosti v okviru župnij. Mislim, da bomo tako v marijanskem in evharističnem duhu najprimerneje obhajali stoletnico rojstva enega izmed najpomembnejših ljubljanskih škofov.

V Ljubljani, dne 30. januarja 1938.

† Gregorij,
škof.

7. maj 1938.

Kanonična vizitacija in birmovanje l. 1938.

Letos nameravam opraviti kanonično vizitacijo v sledečem redu:

I. Dekanija Leskovec.

1. Št. Jernej, v nedeljo, 1. maja;
2. Kostanjevica, v ponedeljek, 2. maja;
3. Sv. Križ, v torek, 3. maja;
4. Cerklje, v sredo, 4. maja;
5. Velika Dolina, v četrtek, 5. maja;
6. Čatež, v petek, 6. maja;
7. Leskovec, v soboto, 7. maja;
8. Krško, v nedeljo, 8. maja;
9. Boštanj, v ponedeljek, 9. maja;
10. Studenec, v torek, 10. maja;
11. Sv. Duh, v sredo, 11. maja;
12. Raka, v četrtek, 12. maja;
13. Bučka, v petek, 13. maja;
14. Škocijan, v soboto, 14. maja.

II. Dekanija Semič (Belokranjska).

15. Črnomelj, v nedeljo, 15. maja;
16. Dragatuš, v ponedeljek, 16. maja;
17. Stari trg, v torek, 17. maja;
18. Sinji vrh, v torek, 17. maja (popoldne);
19. Vinica, v sredo, 18. maja;
20. Preloka, v četrtek, 19. maja;
21. Adlešiči, v petek, 20. maja;
22. Podzemelj, v soboto, 21. maja;
23. Metlika, v nedeljo, 22. maja;
24. Radovica, v ponedeljek, 23. maja;
25. Suhor, v torek, 24. maja;
26. Planina, v sredo, 25. maja;
27. Semič, v četrtek, 26. maja.

III. Dekanija Litija.

28. Litija, v nedeljo, 24. aprila;
29. Šmartno, v nedeljo, 29. maja;
30. Javorje, v ponedeljek, 30. maja;
31. Štanga, v torek, 31. maja;
32. Janče, v sredo, 1. junija;
33. Prežganje, v četrtek, 2. junija;
34. Sava, v sredo, 8. junija;
35. Št. Lambert, v četrtek, 9. junija;
36. Dobovec, v petek, 10. junija;
37. Primskovo, v torek, 14. junija;
38. Radeče, v nedeljo, 19. junija;
39. Svibno, v ponedeljek, 20. junija;
40. Št. Jurij, v torek, 21. junija;
41. Dole, v sredo, 22. junija;

42. Polšnik, v četrtek, 23. junija;

43. Košica, v petek, 24. junija;

44. Hotič, v soboto, 25. junija.

Navodila za kanonično vizitacijo ostanejo dosedanja še v veljavi. Vizitatorju se mora ob vizitaciji predložiti tudi pismeno rešenje zadnje kanonične vizitacije. Če hočejo kje župljani postaviti mlaje, mi bo ljubo tedaj, če namenijo izkupiček za nje novemu Baragovemu semenišču.

V Ljubljani, dne 30. januarja 1938.

† Gregorij,
škof.

8.

Pastoralne konference v letu 1938.

Letos naj pastoralne konference pripravijo tvarino za bodočo škofijsko sinodo. Zaradi tega ne dajem običajnih vprašanj in kazusov, ampak predlagam načrt sinode v posvetovanje.

Sinoda je zamišljena tako, da bo imela dva ločena dela, ki pa se spopolnjujeta. Prvi del bo obsegal norme škofijskega prava v obliki kanonov, naslonjen bo na Cod. Iur. Can. Drugi del pa bo vseboval inštrukcije za dušno pastirstvo.

1. Spomladanske pastoralne konference naj predelajo načrt inštrukcij, ki je ta-le:

1. Lastno duhovnikovo posvečenje (cfr III. sinoda 16—18, 21).
2. Pridiganje in katehiziranje (cfr III. sinoda 92—101, 109, 111, 112—113).
3. Duhovnik in Katoliška akcija; verska in katoliška društva (cfr III. sinoda 118 sl.).
4. Duhovnik in liturgično gibanje; pastoralni obiski (cfr Škof. list 1932, 21 sl.).
5. Duhovne vaje, obnove, misijoni (cfr III. sinoda 101—103).
6. Spovedniki (norme za enotno ravnanje) (cfr past. konf. 1933).
7. Varia: cerkvena oznanila, pouk zaročencem, posebne pobožnosti (n. pr. Srea Jez., Matere božje, sv. Jožefa, Kristusa Kralja itd), pisarniški formularji (za matice in izpiske, cerkvene račune itd.).

Naloga konference je, d o d a t i temu načrtu še take dušnopastirske probleme, za katere naj bi sinoda dala inštrukcije in pa k posameznim točkam tega načrta podati glavne misli v obliki dispozicije.

Vsak gospod dekan naj izmed dekanijske duhovščine določi enega ali več poročevalcev, ki predložijo pismene referate, dopolnila iz debate naj se pa skrbno zabeleži v zapisnik, ki se mora z referati vred takoj po konferenci poslati škof. ordinariatu v nadaljnje obravnavanje.

2. Jesenskim konferencam bodo pravočasno predloženi koncepti sinodalnih kanonov v posvetovanje. Zaradi obilne tvarine se bo moralo vršiti več konferenc. Tozadevna navodila bom dal pozneje.

V Ljubljani, dne 17. januarja 1938.

† Gregorij,
škof.

Pastoralne konference v l. 1934.

Obe konferenci sta se v vseh dekanijah vršili v redu in po predpisih. Povsod so gospodje določeno tvarino obravnavali z vso vnemo, kar so pokazali skrbno in temeljito sestavljeni referati in živahna debata. Tudi oba moralna Casusa so vsi gospodje, ki so v to zavezani, natančno obravnavali. Naj tu poudarimo samo nekaj važnejših misli, sklepov in predlogov z obeh konferenc.

I. Tvarina pomladanske konference je bila: Katere so naloge Katoliške akcije v župnijah dekanije in kako bi se najuspešneje mogle izvršiti? V vsaki dekaniji je en gospod prebral tozadeven splošen referat, na podlagi katerega so se potem v debati ugotovile naloge in metode za posamezne župnije. Ponekod so še drugi gospodje podali pismena poročila. Gospodje se zavedajo, da je danes v Cerkvi prvenstvena naloga izpeljava KA. Značilno je, da se, odkar se organizira KA, tudi ljudje, ki so dobre volje, vedno bolj in bolj oklepajo duhovnikov, kot edino zanesljivih voditeljev, ki jim ne nudijo samo kake prazne, lažnjive besede in obljube, ampak jim dajejo piti iz čistih studencev božje resnice, pravice in ljubezni. Čas sam nam ljudi priganja. Resnost časa napravlja nas same in ljudstvo resno. Zato je pa potrebno, da smo sami zadostno pripravljene, da vemo, kaj in kako naj KA v naših župnijah deluje.

Naloga KA v splošnem je: vse zasebno, družinsko in socialno življenje osvojiti za Kristusa. Torej moramo tam zastaviti delo, kjer v tem oziru kaj manjka. Vsaka župnija ima večje ali manjše število nepraktičnih katoličanov, mlačnih in mrzlih. Mnogo je razvad v župnijah, ki katoličanom niso v čast. Treba je vernike utrditi posebno v onih verskih resnicah, katere hočejo brezbožniki izriniti iz zasebnega in javnega življenja (avtoriteta Cerkve, papeža, škofov in duhovnikov); treba je vernike vzgojiti za otroško vdanost cerkveni oblasti v župnijski zvezi; treba je vernikom sproti pojasnjevati stališče Cerkve nasproti brezbožnim pojavom naše dobe; treba je vse vernike seznaniti s papeževimi okrožnicami; treba je poudariti, da je izmed današnjih kriz največja duševna kriza, obenem pa pokazati na pomoč, na versko življenje, predvsem evharistično življenje; treba je poudariti nujnost verske vzgoje mladine, treba iztrebiti bogokletstvo iz naroda, treba varovati svetost Gospodovega dneva in svetost sv. zakona.

Vse te in še druge krajevnim razmeram potrebne naloge bo duhovnik zmogel s pomočjo laških apostolov. Zato naj bo najvažnejša skrb posvečena jedrnim skupinam. V te skupine naj se sprejmejo osebe, ki so globoko verne, brezmadežnega življenja, zgled kreposti, pripravljene za žrtve, ki goje evharistično in marijansko življenje in ki so globoko vdane cerkveni oblasti in ki imajo sposobnosti za apostolsko delovanje. Te osebe morajo biti trdno poučene v vseh verskih vprašanjih, posebno še o vseh velikih tekočih vprašanjih v luči katoliških načel; in biti morajo te osebe dejavne, aktivne, borbene. O jedrnih skupinah mora veljati Gospodova beseda: vi ste sol zemlje, vi ste luč sveta. Torej je naša dolžnost, da iščemo, modro izbiramo, prav vzgajamo in izobrazujemo laške apostole, jih navajamo k notranjemu življenju in posebej vežbamo in pripravljamo na apostolat. Brez šolanja ne bo delavcev. Najboljša šola za apostole so duhovne vaje. Zato jih čim več pošiljajmo k zaprtim duhovnim vajam. Če pa tega razmere

ne dopuščajo, pa prirejjamo doma večdnevne duhovne vaje za posamezne stanove, ki bodo obenem apostolska šola.

Slovenska Katoliška akcija vrši apostolat po lastnih organizacijah; zato se točno držimo pravil teh organizacij. Imamo že pravila dijakov, delavcev, nameščencev, delavk, dijakinj, učiteljic.

Kakor duhovnik dela za kraljestvo božje in zveličanje duš s tem, da vrši trojno službo, da uči, da posreduje milosti in daje navodila za krščansko življenje, tako mora biti tudi laiški apostol deležen te trojne službe. Tudi on mora učiti, mora pogosto napeljati pogovor na verske resnice, zavračati zmote in napade na vero. Skrbeti mora za širjenje verskih listov in knjig. Poiskati mora zlasti stikov z osebami, ki so duhovniku nedostopne. Laiški apostol mora dalje voditi k virom milosti. Predvsem mora veliko moliti, z zgledom in besedo navajati k pogostnemu obhajilu, k pobožni udeležbi nedeljske službe božje, tudi popoldanske, k duhovnim vajam, k skupni družinski molitvi. Laiški apostol mora dajati tudi navodila za krščansko življenje. Nima sicer zakonodajne oblasti, a vendar avtoritativno in z lastno odgovornostjo vrši poverjeno mu nalogo, opozarja na božje in cerkvene zapovedi, predpise, želje in navodila Cerkve, opominja in svari, roti in prosi z vso krotkostjo, potrpežljivostjo in ljubeznijo, najbolj uspešno med štirimi očmi.

Cilj KA je neizmerno lep in vzvišen, pa tudi težak. Uspeh pri nadnaravnih ciljih je prav posebno odvisen od milosti; milost pa je treba izprositi z nadnaravnimi sredstvi, z molitvijo in odpovedjo. Molitev je božja moč in božja modrost v Cerkvi. Posebno uspešna je skupna, organizirana molitev. Zato organizirajte po vseh župnijah »Molitveno pomoč« KA po pravilih, ki so bila razglašena v Škof. listu 1937 str. 146. Če bomo imeli v ozadju močno, nezlomljivo molitveno armado, bomo šli lahko zaupno na delo in božji blagoslov ne bo izostal.

Rešitev Casusa o veljavnosti zakona med Berto in Kajem.

Vsa predhodna vprašanja so vsi gospodje temeljito in prav obravnavali. Casus sam so pa različno rešili: večina gospodov se je strogo izrekla za veljavnost zakona; trije so odločno za neveljavnost, nekateri se pa niso upali odločiti na nobeno stran. — Z ozirom na operacijo, ki jo je Berta dala nad seboj izvršiti, sta dve teoriji, teorija impotence, ki je razdiralen zakonski zadržek, in teorija sterilnosti. Cerkev mulieribus excisis ne brani zakona. Rimska Rota je v nekaterih sodbah razsodila v smislu impotence, a je v teh razsodbah apelacijsko sodišče razsodilo v smislu sterilnosti. Najboljša je rešitev po Noldinu, De Sacramentis (1921) str. 657: »Impotentia habetur, si mulier caret utroque ovario vel utero. Hodie quidem complures theologi opinantur non esse impotentem sed sterilem mulierem, quae utroque ovario vel utero caret: hi nimirum impotentiam non inhabilitatem generandi, sed inhabilitatem coeundi definiunt; sed theoretice omnino retinenda videtur sententia olim communis, quia ex mente auctorum certum videtur, ibi adesse impotentiam, ubi adest inhabilitas ad copulam ex se aptam ad generationem. Quaestionem, num validum sit matrimonium initum cum muliere ovarii atque utero carente, s. Sedes hucusque non definierat, nec Codex iur. can. eam resolvit, sed haec tantum addit: Si impedimentum impotentiae dubium sit, sive dubio iuris sive dubio facti, matrimonium non est impediendum, quae erat praxis s. Sedis hucusque servata.«

II. Jesenska konferenca je obravnavala tvarino: materielno stanje cerkva in duhovščine v dekaniji. Gospodje župniki so podali tozadevna pismena poročila, mnogi zelo točna in na-

tančna, tako da je iz njih slika gmotnega položaja popolnoma jasna; nekateri so poročali samo splošno, brez vsakih detajlov in številčnih vsot; precej gospodov pa tega poročila sploh ni podalo. — Iz prebranih poročil in iz debate je razvidno, da je gmotno stanje težko. Dohodki vedno bolj padajo, stroški pa ostajajo isti ali se celo večajo. Poleg skrbi, ki jih imajo duhovniki v dušnem pastirstvu, jih zdaj še mori skrb, kako bodo vzdrževali cerkve, kako bodo vršili dostojno službo božjo, kako bodo omogočili vsaj nekoliko primerno plačo cerkvenim uslužbencem in kako bodo sami živeli in se oblačili.

Na vprašanje, kako bi se gmotni položaj zboljšal v teh težkih razmerah, je pa težko staviti praktične predloge, ki bi bili povsem izvršljivi.

Iz referatov in predlogov povzemimo nekatere važnejše misli, ki bodo morda gospodom dalen pobudo za te ali one ukrepe za zboljšanje gmotnega položaja.

Naš čas je res reven, a obenem tudi do skrajnosti egoističen. K temu egoizmu ga seveda po eni strani sili pomanjkanje, slabo vnovčevanje pridelkov, nasprotno pa visoke cene potrebščin, ki jih mora delovno ljudstvo kupovati; po drugi strani pa je izginila tudi požrtvovalnost in zavest, da so verniki dolžni skrbeti za svoje cerkve in službo božjo ter cerkvene služabnike. Zlasti v bogatejših slojih je popolnoma zamrla ta zavest. Treba jo je zopet vzbuditi s primernim poučevanjem v cerkvenih govorih, pa naj bo še tako težko in odiozno.

Župljani v mnogih krajih nimajo jasnega pojma o cerkvenem in nadarbinskem premoženju; vse zamenjavajo in istovetijo, nimajo pojma o načelu trajnega gospodarstva, se ne zavedajo dolžnosti in skrbi za cerkev in duhovnike. Treba jim je razjasnil. Treba jim je pojasniti, da cerkveno premoženje razbremenuje ljudstvo. Kjer ima cerkev ali nadarbina lepo nepremično premoženje, gozdove ali druge denarne vire, tam so župljani razbremenjeni. Zato mora vsak župljan ne samo v interesu cerkve, ampak tudi v lastnem interesu varovati in braniti cerkveno premoženje napram vsakemu uzurpatorju.

Marsikak prav praktičen nasvet, kako kriti stroške za cerkev, popravila, za duhovnike, dobimo pri župljanih samih, če se z njimi posvetujemo, jih upoštevamo in povabimo k sodelovanju v primerni obliki.

V posameznih župnijah so se tekom let ali zaradi nepazljivosti in popustljivosti duhovnikov, ali zaradi splošne zanikernosti župljanov ali zaradi raznih odkupov pravic in bire zgubili mnogi dohodki, tako da je vzdrževanje cerkva in duhovnikov res skoraj nemogoče. Kadar postane taka župnija prosta, je mogoče zopet oživiti stare dajatve, urediti odkupljene pravice z doplačili in novimi nabirkami, a vse seveda le *prosto-voljno*, ker uvedba novih *obveznih* dajatev po zakonu ni dopustna.

V prejšnjih časih so verniki, ki so bili brez zakonitih dedičev, radi zapuščali svojo imovino cerkvam in verskim ustanovam; sedaj je to precej ponehalo. Morda iz prevelike bojzljivosti vernike premalo na to opozarjamo.

Ker vzdrževanje cerkve in službe božje spada tudi med dušno-pastirske posle, in mora Katoliška akcija z dušnim pastirjem sodelovati, bo ena izmed važnih nalog Katoliške akcije tudi ta, da sodeluje pri preskrbi potrebnih sredstev za vzdrževanje cerkva in službe božje.

Gospodje so iznesli več konkretnih predlogov, kako bi se cerkvam zagotovili večji dohodki: davek na cerkvena zemljišča, prenosna taksa in zavarovalne premije naj se znižajo, občine naj votirajo mesečno gotov znesek za plačo organistov, česar po zakonu ne smejo; sedežnina naj se zviša; zbirke za druge dobrodelne namene po cerkvah naj se omeje. Za

zboljšanje položaja duhovnikov: congrua naj se zviša, druginjske doklade naj dobivajo tudi župniki, ki imajo kmetijo, ki nič ne nese; honorar za verouk in potnina naj se fiksira in izplačuje od banovine ali države, bira naj se uredi sorazmerno za vse. Vsi ti predlogi so gotovo uvaževanja vredni in jih bomo vsi po svoji možnosti in položaju podpirali in jih skušali realizirati.

Varujmo in podpirajmo Duh. podporno društvo, ki bo v skrajni sili naša edina pomoč!

Gospodje se res mnogo trudijo, da vkljub težkim časom vzdržujejo cerkve in cerkvena poslopja in z mnogimi žrtvami znižujejo svoje osebne izdatke do skrajnosti. Živimo v težkih gospodarskih časih, vse se bori za obstanek. Tudi Cerkev ne more ostati brez težkoč in ne duhovniki brez žrtev in omejitev. Med ljudstvom živimo, z njim pa tudi nosimo težo sedanjih dni.

Gospodje, ki iz kateregakoli vzroka niso predložili pismenih poročil o materielnem stanju cerkva in duhovščine, naj jih naknadno dostavijo, tako da jih bodo gg. dekani škof. ordinariatu poslali obenem z elaborati letošnje pomladanske konference.

V Ljubljani, dne 5. januarja 1938.

† Gregorij,
škof.

Št. 773.

10.

Izpitni duhovnikov v smislu kan. 130.

Za letošnje izpite se določa sledeča tvarina:

I.

Iz osnovnega bogoslovja: Izbrana poglavja o Cerkvi s posebnim pogledom na dušno pastirstvo; po knjigi dr. Franc Grivec »Kristus v Cerkvi« (1937).

Iz dogmatike: De actu fidei ejusque proprietatibus; de necessitate gratiae actualis, ejus relatione ad naturam, de dispensatione ejus, de justificationis natura et effectibus formalibus gratiae sanctificantis; de visione beatifica; de sanctitate Christi, de sacerdotio Christi, de divina Maternitate B. M. V. deque privilegiis eam sequentibus; de SS. Eucharistiae sacramento; de confessione sacramentali; de contritione et attritione.

II.

Iz biblične vede: Stara zaveza: Uvodna vprašanja o knjigah SPSZ., vsebina historičnih knjig in eksegeza 150 psalmov.

Nova zaveza: Uvod v evangelije, Apostolska dela in katoliške liste; eksegeza Matejevega in Lukovega evangelija.

III.

Iz moralne teologije: De principiis (Noldin). — De praeceptis Decalogi (excepto VII.) (Noldin).

Iz pastoralne teologije: O sv. maši in zakramentih.

Iz cerkvenega prava: De clericis (Can. 108—478). De matrimonio (Can. 1012—1143; 1960—1992). — De beneficiis et administratione bonorum ecclesiasticorum (Can. 1409—1551).

Izpiti iz vseh teh skupin se bodo vršili v četrtek, dne 13. oktobra 1938, v avlah teološke fakultete v Ljubljani (Alojzijevišče). Začetek je ob osmih. Eksaminandi se opozarjajo, da se na dan izpita takoj zjutraj zglase na fakulteti, da ne bo nepotrebnega trganja in čakanja.

V Ljubljani, dne 7. februarja 1938.

† Gregorij,
škof.

11.

Novomašniki leta 1938.

V mašnike bodo letos posvečeni sledeči bogoslovci ljubljanske škofije:

Iz V. letnika:

1. Albin Avguštin, roj. v župniji Reteče dne 3. marca 1912.
2. Edmund Boehm, roj. v Tržiču dne 14. novembra 1914.
3. Franc Dolinar, roj. v Ljubljani (Sv. Nikolaj), dne 28. aprila l. 1915.
4. Franc Gnidovec, roj. v Ajdovcu dne 29. marca 1914.
5. Ivan Janež, roj. v župniji Sodražica dne 29. decembra 1913.
6. Ivan Javornik, roj. v Št. Vidu nad Ljubljano dne 30. decembra 1913.
7. Ivan Kopač, roj. v župniji Škofja Loka dne 11. aprila 1913.
8. Henrik Novak, roj. v župniji Žužemberk dne 6. aprila 1912.
9. Ciril Oblak, roj. pri Sv. Gregorju dne 2. junija 1909.
10. Ivan Sitar, roj. v župniji Ježica dne 7. avgusta 1914.
11. Alojzij Sterle, roj. v župniji Stari trg pri Ložu dne 16. junija l. 1912.
12. Viktor Schweiger, roj. v Črnomlju dne 29. septembra 1914.

Ti so prejeli subdiakoniat v nedeljo, dne 16. januarja 1938; diakonat prejmejo v soboto pred tiho nedeljo, dne 2. aprila 1938, prezbiterat pa v nedeljo, dne 3. julija 1938.

Iz IV. letnika:

1. Ferdinand Babnik, roj. v župniji Št. Vid nad Ljubljano dne 27. aprila 1913.
2. Janez Bukovac, roj. v župniji Fara pri Kostelu dne 9. novembra 1914.
3. Franc Cvar, roj. v župniji Sodražica dne 11. decembra 1911.
4. Franc Glavač, roj. v Bellincih v Prekmurju dne 30. avgusta l. 1913.
5. Anton Hočevnar, roj. v župniji Žalna dne 13. januarja 1913.
6. Janez Kljun, roj. v župniji Ribnica dne 29. aprila 1914.
7. Franc Kupljenik, roj. v župniji Št. Jernej dne 26. oktobra l. 1914.
8. Andrej Makovec, roj. v župniji Sv. Vid nad Cerknico dne 14. aprila 1913.
9. Jakob Mavec, roj. v župniji Ig dne 18. decembra 1913.

10. Stojan Novak, roj. v Ljubljani (Sv. Peter) dne 30. oktobra l. 1911.
 11. Kristijan Štolcar, roj. v župniji Jesenice dne 22. decembra l. 1908.
 12. Anton Vidmar, roj. v župniji Brusnice dne 11. junija 1913.
 13. Anton Ukšinič, roj. v župniji Metlika dne 6. novembra 1913.

Ti bodo prejeli subdiakonat v soboto pred tiho nedeljo, dne 2. aprila 1938, diakonat v nedeljo, dne 3. julija 1938, prezbiterat pa na kvatarno soboto v adventu, dne 17. decembra 1938.

V smislu določil kan. 998 cerkvenega zakonika naj se ti novomašniki v vseh župnih, duhovnijskih in samostanskih cerkvah razglase vernikom s prižnice, in sicer na praznik sv. Jožefa, dne 19. marca 1938, s priporočilom, naj verniki molijo zanje, da bi postali in ostali duhovniki po Srcu Jezusovem ter da bi dobri Bog v teh hudih časih obudil veliko duhovskih poklicev. V smislu določila v Škof. listu 1931 na str. 49 naj se na dan, ko se novomašniki razglase, in na dan njihovega mašniškega posvečenja (v adventu v nedeljo prej) moli pri dopoldanski in popoldanski službi božji molitev za novomašnike, kakor je v Cerkvem molitveniku na str. 264.

V Ljubljani, dne 1. februarja 1938.

† Gregorij,
škof.

Št. 6286/37.

12.

„Opombe“ v krstnih listih.

I. Formularji krstnih listov nekaterih škofij imajo poleg drugih rubrik tudi rubriko »Opomba«. Tudi novi formularji za ljubljansko škofijo bodo imeli to rubriko.

Po kan. 470, § 2 se vpisuje v to rubriko: kdaj je bil krščen pri sv. birmi, če je stopil v zakon, če je prejel subdiakonat, če je naredil slovesne redovne obljube.

Večkrat se pa zgodi, da vpiše kak matičar v to rubriko: »Dosedaj samskega stanu«. Krstni list se po poroki navadno poročencem vrne; če župnik, kjer je bila poroka, na to opombo ni pazil in jo je prezrl ter ni v krstni list dostavil, da je dotični sedaj poročen, se prav lahko zgodi, da s takim krstnim listom z dostavljeno opombo o samskem stanu goljufa in se skuša ponovno poročiti.

Zato se vsem matičnim uradom naroča, da vpisujejo kot opombo v krstni list le to, kar predvideva zgoraj navedeni kanon. Če je dotični krščeneec še samski, se rubrika »Opomba« pusti prazna, ne vpiše se pa »dosedaj še samski«.

II. Primeri apostazije ali prestopa v drugo vero se ne zaznamujejo v krstni knjigi, ker o tem ne govore ne cerkveni kanoni ne državne odredbe. Kaj naj se v krstno knjigo kot poznejši dostavek vpisuje, cerkveni zakonik taksativno našteva. Cerkveni zakonodavec je gotovo imel važne razloge, da ni ukazal, naj se v krstno matico vpisuje tudi odpad od katoliške vere ali prestop v drugo vero. Morda je med razlogi bil tudi tale: V naši dobi katoličani odpadajo ali prestopajo v drugo vero pogosto samo zato, da morejo skleniti zakon, ki ga v katoliški cerkvi ne morejo skleniti. Katoliški župnik takemu odpadniku samo ustreže, če mu

kar v krstni list zapiše, da ni več katoličan, in tako katoliški župnik indirektno pomaga, da se odpadnik lažje poroči po nekatoliškem obredu. Sicer pa, naj je bil razlog za zakonodavca tak ali tak: katoliški župnik naj se drži strogo zakonika.

Apostazije župniki vpisujejo v posebno knjigo, nikakor pa ne v rojstno in krstno matico. Na krstnih listih se apostazija nikjer ne zabeleži.

V Ljubljani, dne 15. januarja 1938.

Ign. Nadrah,
gen. vikar.

13.

Duhovne vaje v letu 1937

so napravili: škof dr. Rožman Gregorij. — Dr. Ambrožič Franc, dr. Arneje Janez. — Bambič Jožef, Bergant Anton, Bertoncej Valentin, Bešter Janez, Bevka Ludovik, Bukovec Martin. — Caserman Janez, Cuderman Kristijan, Cunder Viljem, Cvelbar Jožef. — Čadež Viktor, Čerin Karel, Črnilec Janez. — Dagarin Matej, dr. Debevec Jožef, dr. Demšar Jožef, Demšar Viktorijan, Dodič Anton, Dolenc Janez, Dolšina Janez, Dostal Jožef, Drole Martin. — Dr. Ehrlich Lambert, Eppich Jožef, Erjavec Janez, Erker Ferdinand, Erzar Franc. — Fabiani Rafael, Fortuna Franc, Frančič Janez, Fric Franc. — Gabrovšek Franc, Gande Bogomir, Gliebe Jožef, Gnidovec Jožef, Gnidovec Karel, Gogala Janez, Golmajer Franc, Golob Franc, Gornik Franc, Gorše Martin, Gostiša Jožef, Govekar Franc, Grašič Jožef, Grčar Feliks, dr. Grivec Franc. — Hiersche Franc, Hiti Franc star., Hladnik Janez star., Hönigman Franc, Hribar Anton, Hybašek Vojteh, Huth Feliks. — Ilc Andrej. — Dr. Jaklič Franc, Jane Peter, Jeglič Stanislav, Jenko Janez (Planina p. Črn.), Jenko Janez (Žužemberk), Jenko Janez (Št. Vid), dr. Jere Franc, Jerič Alojzij, Jerina Ciril, dr. Jerše Jožef, Jerše Valentin, Ježek Matej. — Kalan Janez ml., Kambič Alojzij, Kanduč Franc, Kapus Jožef, Kastelic Anton, Kirar Franc, Klopčič Franc, Klopčič Jožef, Knafelj Janez, dr. Knific Janez, Knol Adolf, Kogej Franc, Kokel Franc, Koman Boris, Komlanec Anton, Kopitar Andrej, Kopušar Milan, Koritnik Anton, Košmerlj Alojzij, dr. Kotnik Jakob, Kovič Jernej, Koželj Franc, Kragl Viktor, Kraker Jožef, Kralj Franc, dr. Kraljič Janez, Kraljič Štefan, Kramarič Franc, Kreiner Jožef, Kres Jožef, Krisch Alojzij, Križman Andrej, Kunstelj Ignacij. — Lakmayer Franc, Lamovšek Matija, Lampič Ladislav, Langerholz Janez, Lavrič Andrej, Leiler Hubert, dr. Lenček Ignacij, Lesar Janez, dr. Levičnik Alfonz, Lovšin Vincencij, Lunder Alojzij. — Markež Franc, Markič Jožef, Martinčič Andrej, Mate Franc, dr. Merhar Alojzij, Meršolj Janez, Mervec Franc, Mihelčič Janez, Mikuš Janez, Mlakar Janez, Moder Anton, Mramor Janez, Mrkun Anton, Muren Jožef. — Nahtigal Franc, Nastran Franc, Noč Janez, Novak Franc, Novak Jožef. — Oblak Janez, Ogrizek Jakob, Omahen Ignacij, Omahna Jakob, dr. Opeka Mihael, Orehar Anton. — Pahulje Franc, Papež Karel, Pavlin Jernej, Pečarič Franc, Pečarič Martin, Peček Alojzij, dr. Pečjak Gregorij, Pečnik Janez, Pengov Franc, Perko Janez, Perko Pavel, Pipp Viljem, Pivek Janez, Pleša Franc, Podbregar Pavel, Podvinski Anton, Pogačnik Anton, dr. Pogačnik Jožef, dr. Potočnik Ciril, Povše Henrik, Prāvhar Jožef, Premrl Stanislav, Premrov Jožef, Pre-

setnik Franc, Primar Janez, Pucelj Janez, Puhar Leopold. — Ramšak Franc, Ravnikar Anton, Razboršek Jakob, Rihar Janez, Rihar Matej, Rupnik Karel. — Sedej Janez, dr. Simončič Pavel, Skubic Anton ml., dr. Slavič Matija, Smolič Anton, Smolič Jožef, dr. Snoj Andrej, Snoj Venceslav, Sodja Jožef, Stanonik Anton, Starman Franc, Steska Viktor, Strajhar Janez, Stroj Alojzij, Studen Franc, Supin Karel, Sušnik Janez star., Sušnik Janez ml. — Šavli Andrej, Šimenc Jožef, Širaj Andrej, Škerbec Matija, Škoda Ignacij, Škrbe Stanislav, Škulj Karel, Šolar Jakob, dr. Sorli Peter, Štular Martin, Šušteršič Franc. — Tavčar Matej, Terčelj Filip, Tom Franc (dvakrat), Tomažič Janez star., Tomažič Janez ml., Tome Alojzij star., Tome Alojzij ml., Tomelj Anton, Traven Štefan. — Učakar Franc, dr. Ušeničnik Aleš, dr. Ušeničnik Franc. — Veider Janez, Verce Franc, Vindišar Janez, Vodopivec Janez (dvakrat), Vovk Anton, Vovk Jožef star., dr. Vrečar Janez. — Wittine Henrik. — Zajc Franc, Zaletel Vincencij, Zupanc Ignacij. — Žagar-Sanaval Janez, Žakelj Filip, Železny Alojzij, Žerjal Stanislav, Žerjav Janez, Žganjar Ignacij, Žitko Alojzij, † Žitnik Franc, Žnidaršič Anton ml., Žugelj Nikolaj, Žust Jakob. — Skupaj 234.

Naknadno se objavlja za leto 1936: Borštinar Janez, dr. Potočnik Ciril, dr. Ušeničnik Franc.

V Domu duhovnih vaj v Ljubljani

so razen duhovnikov in klerikov opravili lani tridnevne zaprte duhovne vaje tudi abiturienti (27 v 2 tečajih), srednješolci (47 v 3 tečajih), učitelji (14 enkrat), akademiki (10 enkrat), moške (21 v 3 tečajih) in fantje (92 v 7 tečajih).

Moške in fantje iz ljubljanske škofije so prišli iz sledečih župnij:

Ljubljana - mesto: Mar. Oznanj: 1 fant; Sv. Peter: 2 moža, 4 fantje.

Ljubljanska okolica: D. M. v Polju: 1 mož; Dobrova: 1 fant; Polhov Gradec: 4 fantje; Sostro: 1 mož; Št. Vid: 2 moža.

Cerknica: Stari trg: 7 fantov; Unec: 2 fanta.

Kamnik: Mengeš: 2 moža; Vodice: 1 fant.

Kočevje: —

Kranj: Goriče: 1 fant; Kranj: 1 mož; Podbrezje: 2 fanta; Preddvor: 1 fant; Predoslje: 1 mož, 5 fantov; Šenčur: 2 moža; Tržič: 1 mož.

Leskovec: —

Litija: Radeče: 1 fant.

Loka: Selca: 11 fantov; Sv. Lenart: 1 fant; Železniki: 3 fantje.

Moravče: Moravče: 2 fanta; Št. Gotard: 1 mož.

Novo mesto: Toplice: 11 fantov; Vavta vas: 1 fant.

Radovljica: Begunje: 2 moža; Bled: 1 mož; Boh. Bistrica: 2 moža, 1 fant; Mošnje: 1 mož.

Ribnica: Dobropolje: 23 fantov; Ribnica: 1 mož.

Semič: Metlika: 1 fant.

Šmarje: —

Trebnje: Sv. Križ: 1 fant.

Vrhnika: Rovte: 1 mož.

Žužemberk: Žužemberk: 2 fanta.

14.

Slovstvo.

Dr. Alojzij Odar: **Pravila Katoliške akcije v Sloveniji.** Tisk tiskarne Tiskovnega društva v Kranju. 1938. Cena 15 din. Naroča se v Ljubljani, Pred škofijo 1. — Knjiga je prinesla mnogo jasnosti v razumevanje KA. Poleg poučnih člankov vsebuje tudi nekatera pravila in diagram zgraditve KA v Sloveniji. Kakor katekizem o KA, je tudi ta knjiga vzbudila pozornost. Nujno je potrebna vsakemu duhovniku.

Knjižice salezijanske družbe: št. 100: Prva velesila; št. 101: Pot k Bogu. — Priporočamo.

15.

Razne objave.

Vedno češčenje sv. Reš. Telesa. Na novo se je z odlokom z dne 5. februarja 1938, št. 579, določil dan 6. januarja za župnijo Sv. Družine v Mostah v Ljubljani; 6. avgusta pa imata odslej češčenje dve župniji: Predoslje in Sv. Trije kralji na Vrhu.

Orglarska šola. Položnice za nakazanje prispevka v l. 1938 so priložene tej številki Škof. lista. Župni uradi naj zneske čim prej nakažejo.

Št. 500.

16.

Konkurzni razpis.

Z okrožnico škof. ordinariata v Ljubljani z dne 10. januarja 1938, št. 141, je bila z zaključnim rokom do 28. februarja 1938 razpisana župnija **Bloke** v cerkniški dekaniji, izpraznjena zaradi promocije dosedanjega župnika.

S tem pa se razpisujeta župniji: **Stopiče** v novomeški dekaniji, izpraznjena zaradi smrti dosedanjega župnika in stoječa pod patronstvom kolegialnega kapitlja v Novem mestu, ter **Mokronog** v trebanjski dekaniji, stoječa pod patronstvom graščine Mokronog. — Pravilno opremljene prošnje je nasloviti na patrona in jih poslati škof. ordinariatu v Ljubljani. Rok za vlaganje prošenj se zaključi dne 20. marca 1938.

V Ljubljani, dne 1. februarja 1938.

Ign. Nadrah,
gen. vikar.

17.

Škofijska kronika.

Imenovan je bil za zastopnika ljubljanskega škof. ordinariata v permanentnem odboru za evharistične kongrese v Jugoslaviji dr. **Ciril Počnik**, univ. docent v Ljubljani.

Umeščena sta bila: **Mihael Jenko**, ekspozit v Mostah v Ljubljani, dne 1. januarja 1938 na novoustanovljeno župnijo Sv. Družine v Mostah

v Ljubljani, in Jožef Kapus, kaplan v Dolih pri Litiji, dne 14. januarja 1938 na župnijo Leskovica.

Podeljena je bila župnija Št. Jurij pri Grosupljem Viktorju Sviglju, župniku na Blokah.

Imenovan je bil za upravitelja župnije Stopiče Jožef Smolič, kaplan istotam.

Premeščena sta bila kot kaplana: Dr. Pavel Robič od Sv. Jakoba v Ljubljani v Šmartin pri Kranju (1937) in Anton Duhovnik s Koroške Bele v Srednjo vas v Bohinju.

Nameščeni so bili kot kaplani: Ludovik Bartelj v Dolih pri Litiji, Franc Dobovšek na Koroški Beli, Alojzij Fister v Gorjah pri Bledu, Leopold Klančar v Smedniku, Franc Malovrh v Moravčah, Jožef Šolar v Križah in Maks Goričar na Vačah.

V skopljansko škofijo je šel začasno službovat duhovnik Alojzij Dobrovoljc.

Umrli so: Anton Šmidovnik, župnik v pok., v Prečni, dne 16. januarja 1938 v starosti 86 let; Vincencij Dolence, župnik tržaškokooperske škofije v pok., v Ljubljani, dne 17. januarja 1938 v starosti 71 let (pokopan v Planini pri Rakeku), in Franc Žitnik, župnik v Stopičah, dne 22. januarja 1938 v starosti 54 let. — Naj v miru počivajo!

Škofijski ordinariat v Ljubljani,

dne 8. februarja 1938.

† Gregorij.

škof.

Jože Jagodic,

v. d. ravn.

Vsebina: 4. Zahvala za Petrov novič. — 5. Facultas circa obligationem applicandi pro populo. — 6. Gospodom duhovnikom za l. 1938. — 7. Kanonična vizitacija in birmovanje l. 1938. — 8. Pastoralne konference v l. 1938. — 9. Pastoralne konference v l. 1934. — 10. Izpiti duhovnikov v smislu kan. 130. — 11. Novomašniki l. 1938. — 12. Opombe v krstnih listih. — 13. Duhovne vaje v l. 1937. — 14. Slovstvo. — 15. Razne objave. — 16. Konkurni razpis. — 17. Škofijska kronika.

Izdajatelj: Škofijski ordinariat (Ignacij Nadrah). — Odgovorni urednik: Jože Jagodic.
Tiska Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani (Karel Čeč).